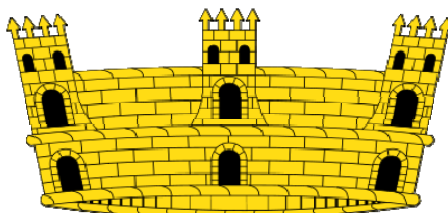

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE VILADRAU

PART I/II. MEMÒRIA

Juny de 2013

Realització:

Xavier Campillo i Besses

Doctor en Geografia (col·legiat núm. 861)

Pèrit especialitzat en camins, servituds de pas i termenals

Soci núm. 365 de l'Associació Catalana
de Pèrits Judicials i Forenses

Castell de Sant Ferran, 13

08600 Berga

tel. 938 222 372 - 650 37 23 99

periciacaminera@gmail.com

www.periciacaminera.com

PERICIA CAMINERA

*Assessorament pericial de camins,
servituds de pas i termenals de pagès*

SUMARI

PART I: ASPECTES INTRODUCTORIS

- 1.1. Presentació
- 1.2. Definició del concepte “camí”
- 1.3. Titularitat
- 1.4. Naturalesa jurídica dels camins

PART II: INVENTARI DE CAMINS DEL MUNICIPI DE VILADRAU

- 2.1. Metodologia
 - 2.1.1. Característiques bàsiques de l’inventari
 - 2.1.2. Classificació i fitxa
- 2.2. Fonts documentals
- 2.3. Estructura de la base de dades i descripció de variables
- 2.4. Resultats de l’inventari

PART III: FITXES DESCRIPTIVES DELS CAMINS INVENTARIATS

PART IV: PROPOSTA D’ORDENANÇA DE CAMINS I TANCAMENTS

PART I

ASPECTES INTRODUCTORIS

1.1. Presentació

D'acord amb la Llei de carreteres, són camins les vies i els accessos als nuclis de població que integren la xarxa viària de titularitat municipal, les pistes forestals i els camins rurals amb independència del tipus de ferm.

Dins d'aquesta categoria viària s'han d'incloure els camins de bast o de ferradura i els camins ramaders, és a dir el viari tradicional o històric que no fou concebut per al trànsit d'automòbils i que no ha estat transformat en vies destinades al trànsit rodat.

Els inventaris de camins municipals són un manament legal, així ho estableixen el Text refós de la Llei municipal i de règim local¹. D'acord amb la Llei municipal cal que l'ens local inventariï tots els camins de titularitat pública municipal.

És d'acord amb aquest manament legal i complint amb les prescripcions tècniques que estableix el Reglament del Patrimoni dels Ens Locals que s'ha elaborat l'inventari municipal de camins de Viladrau.

¹Art. 222.1.: "Els ens locals han de portar un inventari de llurs béns, el qual ha de comprendre els béns de domini públic." El Reglament del patrimoni dels ens locals (Art. 106) especifica els "vials no urbans" dintre dels béns subjectes a inventari.

1.2. Definició del concepte “camí”

Llei de carreteres

L'article 2 del DECRET LEGISLATIU 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de carreteres, defineix aquests vials com *“les vies de domini i ús públics projectades i construïdes fonamentalment per a la circulació de vehicles automòbils”*.

A partir d'aquesta definició la llei anomena diverses categories de vials que per exclusió esdevenen la xarxa de camins. D'acord amb la llei no són carreteres:

1. Els vials de titularitat municipal
2. Els camins rurals
3. Les pistes forestals
4. Els vials públics tancats a la circulació (vies de servei)
5. Els vials privats (vies de servei)

Aquesta categoria inclou tant camins per a vehicles com camins rurals tradicionals (carreters, de ferradura, ramaders i corriols). De manera que les característiques morfològiques i el tipus de ferm no intervenen en la classificació legal o administrativa dels vials. Atès que els municipis no poden ser titulars de carreteres, i d'acord amb les competències que deriven de la Llei Municipal i de Règim Local, la titularitat dels camins públics recaurà, amb l'excepció principal de les vies pecuàries (de titularitat autonòmica) en els municipis.

Reglament del Patrimoni

El Reglament del Patrimoni dels Ens Locals (Decret Legislatiu 2/2003) a l'article 106 (1.1. Ús públic) distingeix dintre dels vials a inventariar les “places i vials urbans” (b) dels “vials no urbans” (c).

Aquesta distinció acaba de definir i delimitar el concepte “camí” d'una forma coherent amb el que estableix la Llei de carreteres, doncs si d'acord amb la legislació de carreteres els “camins rurals i camins de titularitat municipal” no són carreteres, en virtut de la legislació municipal, tampoc les “places i vials urbans” són camins.

En suma, amb caràcter general, són camins públics de titularitat municipal els vials rurals i forestals de titularitat pública situats en sòl no urbanitzable.

1.3. Titularitat

Municipal

Els camins poden ser públics o privats en funció del seu titular. Pel que fa als camins públics, i especialment als d'ús públic o demaniaus, la titularitat recaurà per defecte en els municipis. Per consegüent, la majoria de camins públics són de titularitat municipal. La gestió dels camins municipals correspon, quan n'hi ha, a les entitats municipals descentralitzades.

Segons el Costumari Català de la Mancomunitat de Catalunya (1921) són camins públics: *“Els camins rals, els veïnals, els que segueixen el jaç d'un riu o riera, o canal públic, i els que van a una església, cementiri o a una font pública”*. En efecte, són públics els camins que al temps present comuniquen els pobles entre si, els moderns camins veïnals (que l'administració tendeix ara a catalogar com a “camins rurals”), i els que ho feien en altre temps, els anomenats “camins rals.”

Els camins rals són simplement els antics camins veïnals, especialment els principals, que definien els grans itineraris comarcals i regionals. La distinció “reial” significava que el rei els emparava. En el llenguatge popular “camí ral” és sinònim de camí principal de titularitat pública.

El costum reivindica també el caràcter públic del camí que segueix la riba d'un riu. *“El camí que segueix un riu, riera o canal públic ha de passar dintre dels quinze primers pams (2,910 metres) tocant al jaç o caire del canal, i és just de l'ample necessari perquè hi pugui passar una persona.”*

Quant als camins que accedeixen a indrets públics, com ara santuaris, cementiris, fonts públiques, etc., la jurisprudència considera que l'ús públic és inherent a la seva naturalesa.

Autonòmica

La Ley de vías pecuarias estableix la titularitat autonòmica dels camins ramaders. De manera que aquests camins, a Catalunya, són propietat de la Generalitat. Llur defensa i gestió correspon al Departament de Medi Ambient. Això no obstant, sovint els camins ramaders coincideixen totalment o parcial amb camins veïnals o rurals, de titularitat municipal, o àdhuc amb carreteres, de manera que es produeix un solapament de funcions i de titularitat.

Privada

Els camins que no són públics pertanyen als particulars, és a dir al propietari del terreny que conté el camí en qüestió. Els camins privats són essencialment vials construïts pels particulars a l'interior de les finques de la seva propietat com a elements auxiliars o complementaris de llurs activitats específiques (accés a l'habitatge familiar, peces de conreu, zones d'explotació forestal, etc.), en el sentit de les “vies de servei” definides per l'article 2c de la Llei 7/1993, de carreteres:

“Els camins de servei o d'accés, de titularitat pública o privada, construïts com a elements auxiliars o complementaris de les activitats específiques de llurs titulars.”.

1.4. Naturalesa jurídica dels camins

Camins públics

Els camins d'ús públic municipals són bens de domini públic² i, consegüentment, estan emparats pel règim jurídic dels béns demaniais: la inalienabilitat, la inembargabilitat i la imprescriptibilitat.³ A més estan exempts de registre⁴ i no tributen⁵. Els camins públics són amb caràcter general béns immobles de titularitat pública.

La imprescriptibilitat dels camins públics els atorga una extraordinària persistència jurídica, ja que n'impedeix l'usucapió trentenal (actualment vintenal) per abandó o desús.

D'acord amb els articles 204 i 205 del Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local un camí públic només pot deixar de ser-ho després de la incoació d'un expedient de desafectació, que el ple de l'ajuntament ha d'haver resolt favorablement per majoria absoluta, si el camí fa menys de vint-i-cinc anys, que ha deixat d'usar-se, o bé per un acord del ple per majoria simple, si el camí fa més de vint-i-cinc anys que ha caigut en desús. La desafectació dels camins ramaders correspon a la Generalitat d'acord amb el procediment establert per la Ley de Vías Pecuarias.

La doctrina jurídica espanyola atorga una protecció de principi a tots els camins afectes a l'ús públic. Alhora, els camins d'ús públic des de temps immemorial són efectivament de titularitat pública. La prescripció immemorial serà el mecanisme jurídic d'adquisició del bé dels camins històrics, que són la majoria. Quan aquest no és el cas el mecanisme d'adscripció al domini públic municipal pot ser divers: compra o procediment d'expropiació, cessió, aprovació definitiva de projectes d'obres i serveis o de planejament urbanístic, i usucapió.

Jurídicament l'ús públic és una realitat de fet i resulta de l'existència d'un convenciment jurídic: l'ús públic és l'ús del camí pel públic en general amb el convenciment que s'està exercint un dret col·lectiu de pas, que podem comparar amb l'ús que els veïns fan de carreteres, places i

²Art. 339 del Codi Civil: “Son bienes de dominio público los destinados al uso público, como los caminos...” Art. 344 del Codi Civil: “Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeados por los mismos pueblos o provincias.” Art. 201 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Són bens de domini públic els afectes a l'ús públic...”

³Art. 2081. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.”

⁴Art. 223.2. del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.”

⁵Art. 232 del Text refós de la Llei municipal i de règim local: “Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.”

carrers: «l'ús que hom fa del bé amb el convenciment que s'està exercint un dret inherent a la col·lectivitat.»⁶

Però, des d'una òptica geogràfica l'ús públic és la manifestació d'una funcionalitat pública de la via associada a la satisfacció de necessitats socioeconòmiques de la col·lectivitat de naturalesa objectiva.

En cas de litigi la determinació de la titularitat dominical d'un camí és competència de la Jurisdicció Civil. Això no obstant, en base a l'article 227 del Text refós de la Llei municipal i de règim local,⁷ els camins que hom presumeix públics gaudeixen d'un règim jurídic privilegiat que autoritza a l'administració a recuperar-ne la possessió per ella mateixa, d'immediat i en qualsevol moment.

En el cas dels camins la possessió administrativa equival a l'ús públic i la recuperació de la possessió a restablir-ne o garantir-ne l'ús públic. En cas de litigi amb un particular l'exercici d'aquesta prerrogativa no resol la qüestió de la propietat efectiva (titularitat dominical) del camí en qüestió, que com hem dit ha de resoldre la Jurisdicció Civil.

L'ús públic del camí des de temps immemorial (que poden testimoniar els veïns i altres fonts documentals), l'afectació a un servei públic, i la inclusió en un inventari, són admeses per la Jurisdicció Civil com a prova de possessió pública.⁸

Cal subratllar que el Cadastre de rústica, tot i recollir un bon nombre de camins, no és un inventari. El seu objectiu no és determinar la titularitat pública dels camins que hi figuren i, consegüentment, no té naturalesa constitutiva ni valor probatori de la titularitat. El cadastre pot demostrar l'existència d'un camí però no és prova de titularitat pública, com recullen diverses sentències judicials.⁹

D'altra banda, els béns de domini públic són exempts de registre. De vegades, a les escriptures de propietat es fa menció de camins públics que travessen una finca o que serveixen de termenal. En aquest sentit les escriptures poden constituir una prova documental de

⁶Vegeu La Llei (T. 1993-2) "lo relevante es que se utilice como vía de comunicación con el convencimiento de que se trata de un derecho inherente a la colectividad..."

Ídem Escribano Collado, citat per Juli Ponce Solé *Régimen jurídico de los caminos públicos* (2003): "si es relevante en cambio el estar convencido de que se ejercita un derecho inherente a la cualidad de ciudadano" p. 126.

⁷Art. 227.1: "Els ens locals tenen plena capacitat per exercir tota mena d'accions i recursos en defensa de llurs drets i patrimoni."

Art. 227.2: "Els ens locals poden recuperar ells mateixos, en qualsevol moment, la possessió de llurs béns de domini públic."

⁸Sentència 5599\1989 "esta Sala se ha pronunciado en el sentido de entender que la determinación de si un lugar litigioso es vía de uso público o privado, es una cuestión de hecho, determinable por el uso inmemorial del mismo, por la afectación a un servicio público, o por su inclusión en un inventario"

⁹"y no bastará para colegir la naturaleza pública que... el Catastro, con reconocida importancia en lo topográfico, señale que un camino conduce desde una vía pública a una parcela privada, porque el dato que constat(a)... este Servicio es, meramente, de la existencia del camino, mas en modo alguno de su naturaleza." RJ 4574\1975.

l'existència de camí públic, però això no s'ha de confondre amb la inscripció del bé al Registre de la Propietat.

Camins privats

El sòl dels camins privats és privat. D'acord amb el Codi Civil els propietaris tenen dret a tancar llurs finques¹⁰, i això implica també que poden tancar els camins de la seva propietat i barrar el pas als vianants (però en cap cas tancar els camins públics que travessen llurs finques). Un camí privat pot esdevenir públic si està sotmès a un ús públic, pacífic i interromput durant un període de 20 anys¹¹. Aquest procediment d'adquisició a través de l'ús, que contempla tant el Dret Civil català¹² com el Codi Civil espanyol¹³ i la Llei municipal i de règim local¹⁴, s'anomena usucapió o prescripció adquisitiva.

L'ús que hom fa d'un camí particular simplement per tolerància del propietari no el converteix en públic.¹⁵ A més, el simple trànsit dels veïns no comporta usucapió. Només pot usucapir el titular del dret, i en el cas dels camins públics aquest és l'administració, no els veïns. Per tal que un camí privat sigui usucapit i esdevingui públic han de concórrer necessàriament l'ús públic en el sentit exigint per la normativa civil¹⁶ i la participació activa de l'administració en el procés, a través de l'exercici de llurs funcions de conservació i policia dels camins.¹⁷ El camí usucapit - abans privat, ara públic- esdevé inalienable, inembargable i imprescriptible com qualsevol camí de domini públic.

Servituds de pas

Una servitud de pas no és pròpiament un camí, ans un dret de pas que grava una propietat privada. De manera que el sòl que grava la servitud no és públic sinó privat. Els particulars han poden ésser indemnitzats pels perjudicis que pugui causar-los la servitud.

¹⁰Article 544-8 del Codi Civil català: "Els propietaris poden tancar llurs finques salvant les servituds que hi estiguin constituïdes." Ídem art. 388 del Código Civil: "Todo propietario podrá cerrar o cercar sus heredades por medio de paredes, zanjas, setos vivos o muertos, o de cualquier otro modo, sin perjuicio de las servidumbres constituidas sobre las mismas."

¹¹20 anys segons el Codi Civil Català aprovat en data 10 de maig de 2006 i 30 anys segons el Codi Civil espanyol.

¹²Arts. 531-23 a 531-29.

¹³Art. 1959 del Codi Civil: "Se prescriben también el dominio y demás derechos reales sobre los bienes inmuebles por su posesión no interrumpida durante treinta años, sin necesidad de título ni de buena fe..."

¹⁴Art. 21 del Reglament del patrimoni dels béns locals: "S'entén produïda l'afectació de béns a un ús o servei públic o comunal quan l'ens local adquireix per usucapió, d'acord amb el Dret Civil català, el domini d'un bé que havia estat destinat a un ús o servei públic o comunal."

¹⁵Article 531-24 CCC: 2. La mera detenció no permet la usucapió.", art. 1942 del Codi Civil: "No aprovechan para la posesión los actos de carácter posesorio, ejecutados en virtud de licencia o por mera tolerancia del dueño."

¹⁶Art. 531-24 CCC: "Per a usucapir, la possessió ha d'ésser en concepte de titular del dret, pública, pacífica i ininterrompuda i no necessita títol ni bona fe"; Art. 1941 CC: "La posesión ha de ser en concepto de dueño, pública, pacífica y no interrumpida."

¹⁷"requiere la conjunción de dos elementos: la utilización continuada y como pública por la colectividad de una determinada vía durante el periodo de tiempo fijado por la normativa civil para la prescripción adquisitiva... lo relevante es que se utilice como vía de comunicación con el convencimiento de que se trata de un derecho inherente a la colectividad, y que la administración intervenga de manera activa en el proceso de usucapió mediante el desempeño de las funciones municipales de conservación y policía de las vías

Les servituds de pas públiques són les que estableixen les lleis en benefici del comú dels ciutadans. Al nostre país diverses lleis sectorials imposen servituds de pas públic: Llei de carreteres¹⁸, Ley de caza¹⁹, Ley de aguas²⁰. També és possible establir una servitud de pas pública mitjançant acord (títol) entre la propietat privada i l'administració pública.

Les servituds de pas privades només afecten les relacions entre particulars. Només pot fer ús de la servitud de pas el titular del dret, però no el públic en general. La modificació introduïda a l'article 342 del Dret Civil català per la Llei 22/2001, de 31 de desembre, de regulació dels drets de superfície, de servitud i d'adquisició voluntària o preferent, exclou expressament la possibilitat d'usucapir servituds de pas. El Codi Civil espanyol ja no ho admetia. Actualment les servituds de pas només es poden adquirir mitjançant títol²¹. Antigament, les servituds adquirides per usucapió d'acord amb el dret civil català s'extingien al cap de trenta anys per no-ús.²²

públicas..." La Llei (T. 1993-2)

¹⁸Aquesta estableix una zona de domini públic, de vuit metres d'amplada en les autopistes i les vies preferents i de tres metres en les carreteres convencionals (art. 24.1.). L'article 24.4. preveu que aquesta zona pugui ampliar-se a cada costat de la carretera "per tal d'incloure una o dues vies de servei per a vianants, bicicletes, ciclomotors o maquinària agrícola." En canvi, la zona pròpiament de servitud de les carreteres, sengles franges amb una amplada de 25 m (autopistes i vies preferents) i 8 m (resta de carreteres), a continuació de la zona de domini públic, no està destinada a l'exercici de cap dret de pas.

¹⁹ La Ley 1/1970, de caza, disposa que els caçadors poden entrar i caçar lliurement i arreu als terrenys que no estan sotmesos a règim especial (parcs nacionals, refugis de caça, reserves nacionals de caça, zones seguretat, acotats de caça, terrenys tancats i adscrits al règim de caça controlada) i que tenen, per tant, la consideració de terrenys d'aprofitament cinegètic comú (tit. II, art. 8). A la resta de terrenys no poden caçar o només poden fer-ho d'acord amb determinades reglamentacions. La caça és prohibida als terrenys tancats no acollits a cap règim cinegètic especial. Ara bé, els terrenys tancats als quals hom pugui accedir per un accés practicable es consideraran terrenys oberts, llevat que el propietari manifesti per mitjà de rètols o senyals la prohibició d'entrar-hi. En definitiva, els caçadors poden exercir lliurement el dret de pas als terrenys als quals estan autoritzats a caçar, però alhora estan obligats a indemnitzar els perjudicis que poguessin causar.

²⁰L'article 6 estableix una zona de servitud en una franja de 5 metres d'amplada a les ribes fluvials, que el Reglament de la Llei considera de pas lliure per a vianants, servei de vigilància de la llera, conservació i salvament.

²¹ Llei 22/2001, Art. 7: " Les servituds només es constitueixen per títol, atorgat voluntàriament o forçosa i per disposició de la llei. La constitució per títol forçós té lloc quan la persona titular de la finca dominant pot exigir-la, en els supòsits i en les condicions establertes per aquesta Llei."

²² Art. 13: "Les servituds s'extingeixen pel no-ús durant trenta anys."

PART II INVENTARI DE CAMINS DE VILADRAU

2.1. Metodologia

2.1.1. Criteris generals

L'Inventari de camins del municipi de Viladrau s'ha concebut com un instrument útil i dinàmic al servei de l'exercici de les competències municipals en matèria de camins - ordenació, policia, conservació i defensa jurídica dels viari públic municipal - en compliment del que disposen la Llei 8/1987, municipal i de règim local i el Reglament del patrimoni de les entitats locals. A més, l'inventari compleix les prescripcions tècniques que estableix l'article 108 del Reglament del patrimoni dels ens locals (Decret 336/1988).

La normativa civil estableix que els camins públics són béns de domini públic²³ destinats a l'ús públic.²⁴ Això no obstant, l'existència d'ús públic en una via - en realitat una mera qüestió de fet - no comporta necessàriament la titularitat pública d'aquesta, ja que una cosa és la possessió i una altra la propietat de la via. L'administració presumptament titular n'ha d'haver adquirit la propietat a través d'alguna forma admesa en dret. Si bé l'aprovació del planejament, en el cas de vies urbanes, i l'expropiació per causa d'utilitat pública, en les carreteres, és el mecanisme usual que converteix les administracions públiques en titulars de vies públiques, no és aquest el procediment habitual en l'àmbit dels camins rurals d'origen remot. La propietat dels camins rurals és pública i la seva titularitat correspon al municipi quan aquests han estat destinats a l'ús públic des de temps immemorial, o, més rarament, quan el municipi n'ha adquirit la propietat per usucapió, un cop consumada la possessió pública per un període de trenta anys - actualment vint anys - d'acord amb la normativa civil. El camins que integren el domini públic no són servituds públiques de pas ni camins privats d'ús públic. El sòl dels camins públics és propietat de l'administració titular.

Per consegüent, cal determinar la titularitat dominical efectiva dels camins inventariats fonamentalment en base a l'ús (públic o privatiu), és a dir a la seva funcionalitat actual o històrica, i a l'antiguitat d'aquest (immemorial o més o menys recent). Aquests fets són de naturalesa geogràfica i es poden determinar a partir de fonts documentals (cartogràfiques, literàries o orals) de naturalesa històrica i/o geogràfica, interpretables mitjançant tècniques d'anàlisi territorial.

²³Art. 339 Codi Civil: "Son bienes de dominio público: 1. Los destinados al uso público, como los caminos..."

²⁴Art. 344 Codi Civil: "Son bienes de uso público, en las provincias y los pueblos, los caminos provinciales y los vecinales, las plazas, calles, fuentes y aguas públicas, los paseos y las obras públicas de servicio general, costeadas por los mismos pueblos o provincias."

Difícilment es pot fonamentar l'existència d'ús públic si no hi ha una funció pública associada, és a dir una necessitat col·lectiva de trànsit, vinculada al camí.²⁵ Aquesta és una tesi de naturalesa geogràfica, però, en la nostra opinió, està avalada per la doctrina jurídica, la qual considera que l'ús públic d'una via és inherent a la satisfacció de determinades funcions socials, com per exemple l'accés a un indret de culte²⁶.

Per consegüent, la titularitat dels camins de Viladrau s'ha inferit de la destinació històrica o actual dels camins a l'ús públic determinada a partir del treball de camp i de les dades i indicis que aporten les fonts documentals existents, i també la interpretació de la xarxa històrica de camins entesa com un sistema territorial de naturalesa funcional al servei de la mobilitat d'una col·lectivitat. També s'ha tingut en compte la funcionalitat actual dels camins i el manteniment municipal de les vies.

2.1.2. Característiques bàsiques de l'inventari

Titularitat pública i morfologia bàsica

El criteri bàsic d'inclusió de camins a l'inventari són els indicis o les proves de titularitat pública. Aquests elements indiciaris o probatoris consisteixen bé en documentació (p.e. administrativa) que afirma la titularitat pública dels camins, bé en elements (fonamentalment cartogràfics i toponímics) que documenten l'ús públic dels camins des de temps immemorial (pel que fa als camins històrics) i també en l'ús públic actual i pacífic (pel que fa als vials moderns).

Per a la realització de l'inventari s'han analitzat i explotat gairebé una quarantena de fonts documentals (v. 2.2.). Entre aquestes sobresurten les minuts municipal del Mapa Topogràfic Nacional d'Espanya elaborades per l'Institut Geogràfic Nacional al voltant de l'any 1928 (per a Viladrau i municipis limítrofs).

Malgrat que el Cadastre no té valor constitutiu ni probatori de la propietat, la titularitat cadastral pública s'ha considerat un indicatiu que reforça els altres, si bé també s'han inclòs a l'inventari camins cadastrats no documentats, sempre i quan aquests puguin tenir una utilitat pública des d'una òptica funcional territorial (camins connectors o estructurants). El procés

²⁵Inversament, un camí privat és un camí d'ús privatiu també perquè el públic, la col·lectivitat, no té una necessitat objectiva de passar-hi, ja que aquest no satisfà necessitats o funcions d'interès col·lectiu (com ara comunicar nuclis de població, indrets públics de culte, fonts públiques, etc.), i si el públic hi passa és només per tolerància del propietari.

²⁶ STS de 7 de maig de 1987 (Arz. 5235): "... que al servir de acceso a un lugar como es el mencionado Santuario, tiene una finalidad pública indiscutible, que sirve de impronta a la propia naturaleza jurídica del camino de que se trata."

d'exposició pública que ha de seguir l'inventari pot reforçar o afeblir els camins inventariats solament o principalment en base a la titularitat cadastral vigent.

A l'últim, a través de l'amillament de 1951 s'ha pogut fer una aproximació a les referències a camins que contenen (o contenien originalment) les escriptures de propietat de les finques de Viladrau.

La xarxa de camins moderna, els nous camins construïts i llur estat actual, s'ha treballat a partir de la cartografia i ortometria més recent, concretament el Mapa Topogràfic a escala 1:5.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, l'Ortofotomapa de Catalunya a escala 1:2.500 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

L'amplada dels camins s'ha mesurat sobre ortoimatge a escala 1:2.500 (ampliable en pantalla a 1.1000). S'han fet comprovacions de camp en alguns casos concrets. El tipus de ferm s'ha determinat mitjançant fotointerpretació, treball de camp i consulta als tècnics municipals.

Els serveis tècnics de l'Ajuntament han proporcionat també un croquis amb la identificació dels camins amb manteniment municipal.

La longitud dels diferents camins la proporciona el Sistema d'Informació Geogràfica per als vectors digitalitzats.

Coherència territorial i exhaustivitat de l'inventari

L'inventari segueix un criteri d'exhaustivitat per recollir tots els camins presumiblement públics i en el pla morfològic recull tant camins aptes per al trànsit de vehicles (de les xarxes xarxa veïnal, rural i forestal), com camins de ferradura i corriols (camins antics no aptes per a la circulació de vehicles de motor).

A l'hora d'inventariar s'ha tingut en compte tant la funcionalitat històrica de la xarxa de camins com la funcionalitat actual.

Territorialment, l'inventari té en compte l'estructura geogràfica del terme municipal atenent tant els accessos interns com les comunicacions que accedeixen als municipis veïns.

Sistema d'Informació Geogràfica

L'inventari es presenta en forma de Sistema d'Informació geogràfica (SIG) en format Miramón® exportat també a shape (shp). La informació recollida es troba associada a una base de dades georeferenciada. Aquest format de presentació satisfà els requisits següents:

- Possibilitat de manteniment i actualització.
- Facilitat de representació per atributs diferents.
- Possibilitat de combinació amb altres nivells d'informació geogràfica.
- Capacitat d'enregistrament i d'anàlisi de dades.
- Facilitat de reproducció en paper.
- Possibilitat d'exportació a d'altres formats (SHP, E00)

Per a la digitalització s'han importat els eixos centrals dels vectors de la capa de camins del Mapa Topogràfic de Catalunya a escala 1:5.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Per als camins o trams de camins absents en la base de l'Institut Cartogràfic de Catalunya la digitalització s'ha fet sobre ortoimatge a escala 1:2.500.

No s'han importat vectors de la base del cadastre perquè els camins representats no disposen d'un eix central que es pugui importar i també a causa de la poca precisió que té la base cartogràfica.

2.1.2. Classificació i fitxa

Classificació dels vials

Els camins inventariats s'han classificat en base a criteris genètics i funcionals.

Genètics, perquè un element fonamental a l'hora de fonamentar i defensar la titularitat pública és l'origen i l'antiguitat del camí, que s'infereixen de les mateixes font documentals consultades, algunes de les quals tenen ja una antiguitat considerable (p.e. la minuta municipal de Viladrau, de l'any 1918).

Funcionals, perquè l'ús públic és una expressió de la funcionalitat dels camins, que pot inferir-se del propi traçat del camí (punts del territori que serveix o comunica) o del seu nom (camí que va a un poble, església, etc.).

En suma, la classificació dels camins es fa en base a criteris genètics i cronològics a partir d'una anàlisi funcional (de la funcionalitat històrica o actual), per dotar l'inventari de coherència històrica i facilitar la defensa jurídica dels camins públics inventariats.

Codificació

Cada vial té un número d'identificació.

Les variables bàsiques recollides, així com les dades necessàries per a la identificació i la localització dels vials inventariats es recullen a la fitxa de cada camí.

Un aspecte destacable de la fitxa és la identificació del sistema de fonts del camí, de manera que a través de la fitxa es pot identificar ràpidament quines són les fonts documentals existents on el camí apareix documentat i que s'ha usat a l'hora d'analitzar-ne la titularitat i per fonamentar la seva inclusió a l'inventari.

Model de fitxa:

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de	
Número:	Data: Desembre 2011
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☐ Altres:	
Inici:	Final:
Recorregut:	
Longitud: m	Amplada: m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció:	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

2.2. Fonts documentals analitzades

Fonts cartogràfiques

1. Plano de Cataluña, Escala 1:300.000, R.M., 1894. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
2. Eduard Vidal y Riba. *El Montseny. Guia monogràfica de la regió. Itineraris*, 1912. Cartoteca del Centre Excursionista de Catalunya.
3. Mapa del Montseny, 1924. Cartoteca del Centre Excursionista de Catalunya.
4. Provincia de Barcelona. Término municipal de Montseny. Planimetria. E. 1:25.000. Instituto Geográfico Nacional. 1925. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
5. Provincia de Barcelona. Término municipal de San Saturnino de Osormort. Planimetria. E. 1:25.000. Instituto Geográfico Nacional. 1925. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
6. Provincia de Barcelona. Término municipal de Seva. Planimetria. E. 1:25.000. Instituto Geográfico Nacional. 1925. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
7. Provincia de Barcelona. Término municipal de Taradell. Planimetria. E. 1:25.000. Instituto Geográfico Nacional. 1923. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
8. Provincia de Barcelona. Término municipal de Vilalleons. Planimetria. E. 1:25.000. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional. 1925. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
9. Provincia de Gerona. Término municipal de Arbucias. Planimetria. E. 1:25.000. Instituto Geográfico Nacional. 1925. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
10. Provincia de Gerona. Término municipal de Viladrau-Espinelvas. Planimetria. E. 1:25.000. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional. 1928. Cartoteca del Instituto Geográfico Nacional.
11. Mapa Topográfico Nacional de España. Escala 1:50.000. 1ª edición. Hoja 332 (Vich). Instituto Geográfico Nacional, 1942 (www.ign.es).
12. Mapa Topográfico Nacional de España. Escala 1:50.000. 1ª edición. Hoja 364 (San Feliu de Codinas). Instituto Geográfico Nacional, 1942 (www.ign.es).
13. Mapa Topogràfic de Catalunya 1:5.000, Institut Cartogràfic de Catalunya (www.icc.cat)

Fonts fotogramètriques

14. Vol americà, 1956-57. Institut Cartogràfic de Catalunya (www.icc.cat).
15. Ortofotomapa de Catalunya 1:2.500 (data de vol: maig 2009), Institut Cartogràfic de Catalunya (www.icc.cat).

Fonts cadastrals

16. Cadastre antic de rústica de Viladrau (ca.1956). Arxiu Històric de Girona.
17. Amillaramiento de la riqueza rústica: Viladrau, 1951. Arxiu Històric de Girona.
18. Mapa parcel·lari cadastral vigent. Oficina Virtual del Cadastre (www.meh.es)

Fonts literàries

19. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 1, De Balenyà a Sant Segismont", pp. 5-7. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
20. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 5, De Vich a Sant Segismont", pp. 16-17. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
21. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 7, De Sant Marsal a Viladrau", pp. 18-19. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
22. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 23, De Sant Marsal a la Creu de Matagalls y Sant Segismont", pp. 37-38. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
23. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 24, De Sant Segismont a Viladrau", pp. 39. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
24. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 25, De Viladrau a Arbucias", pp. 40. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
25. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 59, De Vich a Viladrau", pp. 79-80. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
26. (1893) Artur Osona. Guia itineraria de las montanyas de la regió del Montseny, "It. núm. 60, De Viladrau a Sant Hilari Secalm", pp. 80-81. 4ª edició. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
27. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 73, De Sant Hilari al Pla de las Arenas, Espinelvas, Viladrau, Taradell, Seba y Balenyà", pp. 97-991. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.

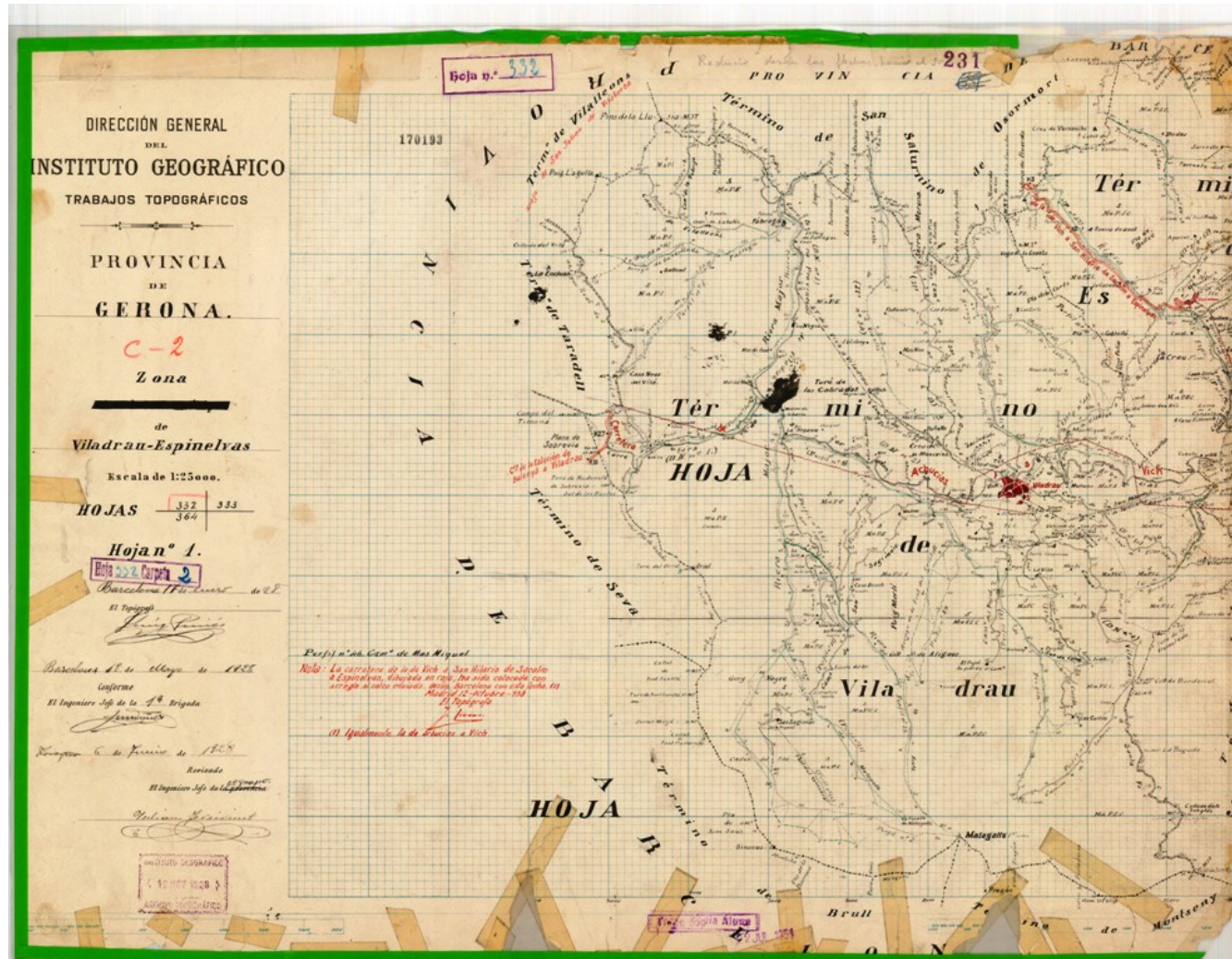
28. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 73, De Vich a Sant Julià de Vilatorrada y Viladrau", pp. 125-126. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
29. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 99, De Viladrau a la Creu de Matagalls per Coll Pregon", pp. 126. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
30. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 104, De Vich a Espinelves", pp. 130. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
31. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 105, De Viladrau a Sant Sadurní d'Ossormort", pp. 131. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
32. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 106, De Viladrau a Sant Sadurní d'Ossormort per lo Sot de Corts", pp. 132-133. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
33. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 112, De Viladrau a Sant Hilari per Coll de Ravell", pp. 138-139. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
34. (1899) Artur Osona. Guia itineraria de la regió del Montseny y Guillerias, "It. núm. 147, De Balenyà a Viladrau", pp. 192-193. Biblioteca del Centre Excursionista de Catalunya.
35. Joan López Cortijo, Els camins del Montseny, Monografies del Montseny, N° 4, 1989, p. 115-134.
36. Ferran Tolosa i Cabani, Camins tradicionals de Viladrau, Monografies del Montseny, N° 13, 1998, p. 153-176.

Detall del Mapa de la Regió del Montseny, de l'any 1912

Mapa militar de 1813 que recull el camí ral de Breda, el camí ral de Vic i el camí de Sant Segimon.

Institut Geogràfic Nacional.
Primer mapa oficial del terme municipal de Viladrau (1928).

La taula següent recull els noms identificatius de camins de Viladrau que figuren a les diferents minutes municipals de l'Institut Geogràfic Nacional:

Viladrau-Espinelves 1928	Arbúcies 1925	Vila-lleons 1925	Taradell 1923	Seva 1925	Sant Sadurní d'Osormort 1925	Montseny 1925
Cº Antiguo real de Vich a Viladrau	Cº viejo de Viladrau	Cº Real antiguo de Vich a Viladrau	Cº Real antiguo de Vich a Viladrau	Cº de la Estación de Baleñá a Viladrau	Cº de Viladrau	Cº de Coll Pregon
Cª de San Saturnino de Osormort a Viladrau					Cª de San Saturnino de Osormort a Viladrau	
Cº de Vilalleons		Cº Viejo de Viladrau a Vilalleons			Cº de Cal Esclopé	
Cº de San Hilario	Cº de San Hilario a Viladrau					
Cº de Viladrau a Santa Fe	Cº de Viladrau a Santa Fe		Cº de Tona a Viladrau	Cº de Tona a Viladrau		
Cº de Vich a San Sagimon		Cº de la Ermita		Cº de Puiglagulla		
Cº de San Sagimon						
Cº de la Pedrija						
Cº del Batllich						
Cº de las Corts						
Cº de Viladrau a Espinelvas						
Cº de Mas Miquel						
Cº de Vilarmau						
Cº de la Vila y los Curtils						
Cº de Labores						
Cº de Rosquellas						
Cº del Pujol						

2.3. Estructura de la base de dades

ATRIBUTS	
Longitud de tram (en metres)	
Número d'ordre	1.....26
Nom del camí	
Inici	[Topònim inicial]
Final	[Topònim final]
Titularitat	Pública
Amplada mitjana (calçada en metres)	
Tipus de ferm	Aglomerat Asfàltic Terra Ferradura ²⁷ Ciment Absent ²⁸
Camí ramader	Sí/No
Font 1: Mapa de Catalunya 1894	Sí/No
Font 2: Artur Osona	Sí/No
Font 3: Mapa regió del Montseny (1912)	Sí/No
Font 4: Mapa del Montseny (1924)	Sí/No
Font 5: Institut Geogràfic Nacional (1925-1928)	Sí/No
Font 6: Mapa Topogràfic Nacional (1942)	Sí/No
Font 7: Cadastre antic (ca. 1957)	Sí/No
Font 8: Tolosa 1998	Sí/No
Titularitat cadastral	Pública/Privada
Observacions	

2.4. Resultats de l'inventari

L'inventari de camins ha donat com a resultat la classificació de 26 vials o camins diferenciats amb una longitud total de 62,53 km (Fig. 1 i 2).

²⁷ S'han inventariat com a "ferradura" tots els camins o seccions de camins no aptes per al trànsit motoritzat.

²⁸ S'han tipificat com "absents" tots els camins o seccions de camins actualment desapareguts o impracticables per diverses causes (camins llaurats, efecte barrera de grans infraestructures, etc.)

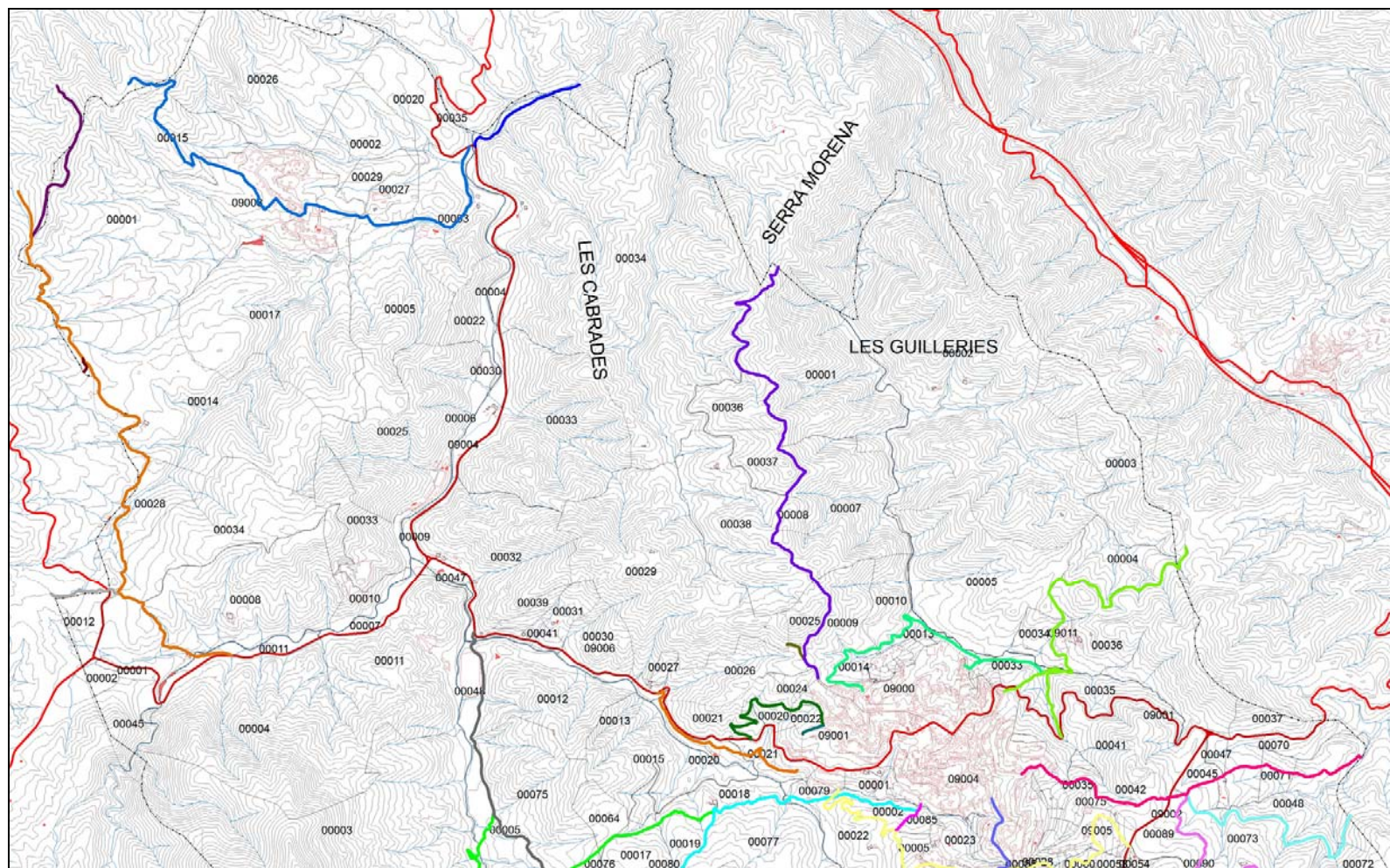

Fig. 1. Vials inventariats (Sector Nord).

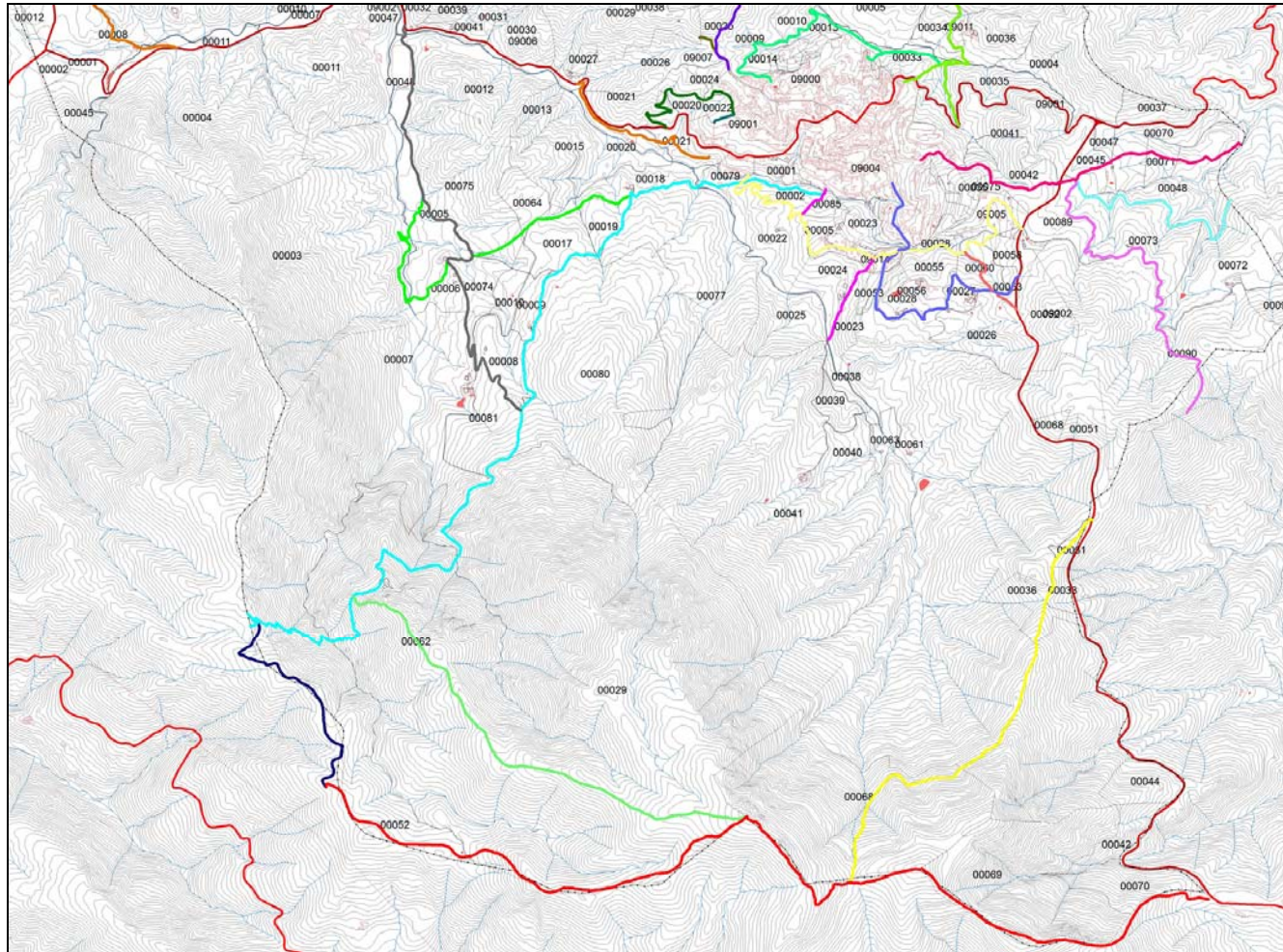

Fig. 2. Vials inventariats (Sector Sud).

Llistat de camins inventariats

CODI NOM

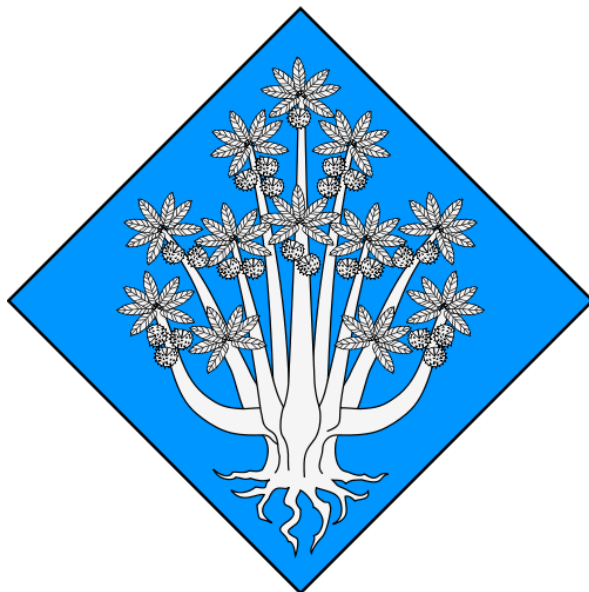
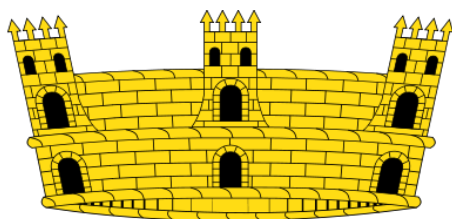
- 01 [01] Camí de Sant Sadurní a Viladrau
- 02 [03] Camí de Viladrau a Sant Segimon i el Brull
- 03 [05] Camí de l'Empriu
- 04 [06] Camí de Coll Pregon
- 05 [07] Camí del Matagalls
- 06 [08] Camí del Pla de Montfalcó al Pont del Noguer
- 07 [09] Camí vell de Taradell i Tona
- 08 [10] Camí vell de Vilalleons
- 09 [12] Camí vell de Viladrau a Sant Sadurní d'Osormort
- 10 [13] Camí del Prat de l'Orella
- 11 [14] Camí d'Espinelves
- 12 [15] Camí ral de Vic
- 13 [16] Camí de Viladrau a Sant Hilari
- 14 [17] Camí de Cerdans
- 15 [19] Camí de Santa Fe
- 16 [20] Camí de Sant Segimon al Matagalls
- 17 [21] Camí vell de Lliors
- 18 [22] Camí vell de Santa Fe
- 19 [24] Camí de les Paitides i del Pla de Montfalcó
- 20 [29] Camí de Vic a Sant Segimon
- 21 [30] Camí de Collformic
- 22 [33] Camí de les Casiques
- 23 [34] Camí de les Farigoles
- 24 [35] Camí vell de Vic per l'Estrany
- 25 [37] Camí del Vilar
- 26 [39] Camí de Puig-l'Agulla

Nota: El codi entre claudàtors és el número d'identificació dels camins a la base de dades georeferenciada i a la cartografia de consulta.

INVENTARI DE CAMINS MUNICIPALS DE VILADRAU

PART III. FITXES

Juny de 2013

Realització:

Xavier Campillo i Besses

Doctor en Geografia (col·legiat núm. 861)

Pèrit especialitzat en camins, servituds de pas i termenals

Soci núm. 365 de l'Associació Catalana
de Pèrits Judicials i Forenses

Castell de Sant Ferran, 13
08600 Berga
tel. 938 222 372 - 650 37 23 99
periciacaminera@gmail.com
www.periciacaminera.com

PERICIA CAMINERA

*Assessorament pericial de camins,
servituds de pas i termenals de pagès*

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Sant Sadurní a Viladrau	
Número: 01 [01]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Tolosa (1998)	
Inici: Carretera BV-5251	Final: Límit del terme (Sant Sadurní d'Osormort)
Recorregut: El camí arrenca de la carretera BV-5251 i transcorre pel marge esquerre de la riera Major fins que surt del terme municipal en direcció a Sant Sadurní d'Osormort.	
Longitud: 778 m	Amplada: 3,0-4,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Es tracta de l'antic camí veïnal d'accés a Sant Sadurní usat principalment per les masies situades al voltant de la riera Major.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Viladrau a Sant Segimon i el Brull	
Número: 02 [03]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader [només la secció que coincideix amb el camí de l'Empriu, camí 05]	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Tolosa (1998), Cadastre vigent	
Inici: Viladrau	Final: Límit del terme (El Brull)
Recorregut: Arrenca de Viladrau i condueix a Sant Segimon passant pels Molins, Can Bosc i l'Erola. Des del santuari segueix, baixa al torrent dels Rentadors i surt del terme pel Pla de Cinc-Sous.	
Longitud: 6.933 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És un camí històric profusament documentat. És camí romeu d'accés a l'oratori de la Mare de Déu de l'Erola i al Santuari de Sant Segimon, és també camí veïnal de Viladrau al Brull i altres localitats per Collformic. Diferents seccions del camí original de ferradura les han eixamplat els propietaris de les diferents finques que travessa.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de l'Empriu	
Número: 03 [05]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), Cadastre vigent, Tolosa (1998)	
Inici: Camí de Viladrau a Sant Segimon i el Brull	Final: Camí de Vic a Sant Segimon
Recorregut: Arrenca de Viladrau a través del camí de Viladrau a Sant Segimon, que deixa a l'alçada dels Molins per dirigir-se a la Sala. Després d'aquesta casa es troba amb un segon ramal provinent del camí de Vic a Sant Segimon.	
Longitud: 2.506 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: És una secció del camí històric que conduïa els ramats a la muntanya del Matagalls, alternatiu al camí de Sant Segimon i el Brull, destinat històricament al trànsit de veïns. El camí ramader després de la Sala travessava la riera de Sant Segimon i pujava pel marge esquerre del torrent dels Rentadors, que tornava a travessar per enfilar-se a Sant Segimon. Prosseguia per la carena a través del camí de Sant Segimon al Matagalls.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Coll Pregon	
Número: 04 [06]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), cadastre vigent	
Inici: GIV-5201	Final: Camí del Matagalls
Recorregut: Arrenca de la carretera GIV-5201, voreja la roca Llancers i s'enfila carena amunt passant per Coll de Joan (on deixa a la dreta el camí de la Baga Gran) i Coll de Sabènia, travessa la baga del Turó Sesportadores i surt al Coll Pregon on enllaça amb el camí del Matagalls (camí 7).	
Longitud: 3.214 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Camí històric de ferradura que condueix a la carena del Matagalls des de l'antic camí de Viladrau a Santa Fe.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí del Matagalls	
Número: 05 [07]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Tolosa (1998)	
Inici: Pla dels Cincous	Final: Coll de Sant Marçal
Recorregut: Camí de carena que enllaça el Pla de Cincous amb el Coll de Sant Marçal passant pel cim del Matagalls.	
Longitud: 6856 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: Camí carener de muntanya que segueix la ratlla del terme municipal.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí del Pla de Montfalcó al Pont del Noguer	
Número: 06 [08]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☐ Domini públic ☒ Servitud pública de pas	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), López Cortijo 1989, cadastre vigent	
Inici: Viladrau	Final: Pont del Noguer
Recorregut: Arrenca de Viladrau i surt al camí del Pla de Montfalcó (el qual segueix uns 700 metres), passa pel Noguer i acaba al Pont del Noguer.	
Longitud: 862 m	Amplada: 3,0-4,0 m (<2,0)
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Camí veïnal de titularitat privada gravat amb un dret de pas públic. Camí rodat en la major part del recorregut.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Taradell i Tona	
Número: 07 [09]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre vigent	
Inici: Carretera B-520	Final: Límit del terme (Seva)
Recorregut: Arrenca de la carretera B-520 i surt del terme municipal per Seva.	
Longitud: 433 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Es tracta d'una secció molt curta del camí vell de Taradell i Tona. És camí de carro.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Vilalleons	
Número: 08 [10]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapadel Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Tolosa (1898)	
Inici: Carretera GIP-5251	Final: Límit del terme (Sant Julià de Vilatorça)
Recorregut: Arrenca de la carretera GIP-5251. Segueix el marge esquerre del torrent de Fàbregues. Continua cap a Sabaters travessant ala urbanització de les Guillerries, accedeix al dipòsit de l'aigua, i s'enfila a la muntanya de Puig-l'agulla per sortir del terme.	
Longitud: 3.500 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És el camí vell de Vilalleons i també del Santuari de Puig-l' Agulla. És camí de ferradura, si bé la secció inicial d'accés al dipòsit de l'aigua de la urbanització les Guillerries correspon actualment a una camí de terra de 3,0-4,0 metres d'amplada.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Viladrau a Sant Sadurní d'Osormort	
Número: 09 [12]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Cadastre antic (1957), Tolosa (1894), Cadastre vigent	
Inici: Viladrau	Final: Límit del terme (Sant Sadurní d'Osormort)
Recorregut: Surt de Viladrau en direcció al Coll de la Baralla i prossegueix sempre proper a la carena de la Serra Morena fins que surt del terme municipal per Sant Sadurní d'Osormort.	
Longitud: 3.585 m	Amplada: 3,0-4,0 m (<2,0)
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: És l'antic camí vell o camí ral de Sant Sadurní d'Osormort. És un camí de terra que conserva algunes seccions de ferradura amb una amplada inferior a 2,0 metres.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí del Prat de l'Orella	
Número: 10 [13]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), Cadastre vigent	
Inici: Viladrau	Final: Camí d'Espinelves
Recorregut: Arrenca del veïnat de les Índies i acaba al camí d'Espinelves completant un circumval·lació pel costat nord del nucli urbà.	
Longitud: 2.126 m	Amplada: 3,0-4,0 m (<2,0)
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És un camí rural que fa la circumval·lació del nucli de Viladrau seguint la vall de la riera de Corts pel costat de tramuntana. És camí rodat en la seva major part.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí d'Espinelves	
Número: 11 [14]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Cadastre antic (1957), Tolosa (1898), cadastre vigent	
Inici: Viladrau/Carretera GI-543	Final: Límit del terme (Espinelves)
Recorregut: Té dues arrencades: L'original (de ferradura) des de Viladrau; l'actual des de la carretera GI-543. Baixa a la riera de les Corts, la travessa i s'enfila a Masmiquel i Casadevall. Voreja el veïnat i continua pujant en direcció a Can Feliu fins que surt del terme municipal.	
Longitud: 2.873 m	Amplada: 3,0-4,0 m (<2,0) m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: Camí de terra que conserva una secció inicial de ferradura amb una amplada inferior a 2,0 metres.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí ral de Vic	
Número: 12 [15]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapadel Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), López Cortijo (1989), Tolosa (1998)	
Inici: Carretera GI-520	Final: Límit del terme (Sant Julià de Vilatorça)
Recorregut: La primera secció del camí arrenca de Viladrau i transcorre per sota de la carretera GI-520 fins que desemboca en aquesta a Can Pau Moliner. La segona secció conservada arrenca de la mateixa carretera, travessa la riera, passa pel Molí Espatllat i s'enfila al Collet del Timonar i continua a mig aire en direcció al Vilar, per enfilarse després a la carena i sortir del terme municipal per Sant Julià de Vilatorça.	
Longitud: 5.389 m	Amplada: 2,5-3,0 (<2,0 m)
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: Es tracta de dues seccions inconnexes de l'antic Camí Ral de Vic que fou absorbit en bona part per l'actual carretera GI-520. És camí de carro en la major part del recorregut excepte una secció de 200 m a través de l'Espinçella.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes: Coincideix parcialment amb un camí ramader no classificat. Se'n desconeix l'amplada consuetudinària.	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Viladrau a Sant Hilari	
Número: 13 [16]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Cadastre antic (1957), López Cortijo (1989), Tolosa (1998)	
Inici: Viladrau	Final: Límit del terme (Arbúcies)
Recorregut: Arrenca de Viladrau, passa per Ca l'Herbolari, Collsespregàries i Gomara, i continua fins que surt del terme municipal.	
Longitud: 2.357 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Antic camí veïnal de naturalesa històrica que conserva el caràcter de camí de ferradura (malgrat l'eixamplament puntual d'algunes seccions).	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes: Camí ramader no classificat. Se'n desconeix l'amplada consuetudinària.	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Cerdans	
Número: 14 [17]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Cadastre antic (1957), Tolosa (1898), Cadastre vigent	
Inici: Carretera GIV-5201	Final: Límit del terme (Arbúcies)
Recorregut: Arrenca de la carretera GIV-5201 (antigament del camí de Viladrau a Sant Hilari) i continua planejant a mitja costa fins que surt del terme municipal en direcció a Cerdans.	
Longitud: 1.609 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És l'antic camí de fe ferradura de Viladrau al veïnat de Cerdans, eixamplat i pavimentat per iniciativa privada com accés a la fàbrica d'Eycam-Perrier, S.A.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Santa Fe	
Número: 15 [19]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1898), cadastre antic (1957), López Cortijo (1989), Tolosa (1998), Cadastre vigent	
Inici: Viladrau	Final: Carretera GIV-5201
Recorregut: Surt del poble, travessa la riera, passa per la Casanova, la Vila i el Martí i condueix a l'actual carretera GIV-5201.	
Longitud: 2.299 m	Amplada: 3,0-5,0 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És l'única secció conservada de l'antic camí de Sant Marçal i Santa Fe absorbit actualment per la carretera GIV-5201. Camí que presenta una secció pavimentada amb rec asfàltic i una secció rodada de terra.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Sant Segimon al Matagalls	
Número: 16 [20]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), López Cortijo (1989), Tolosa (1998)	
Inici: Sant Segimon	Final: Matagalls
Recorregut: Arrenca de Sant Segimon i s'enfila per Collsaprunera a la carena del Matagalls.	
Longitud: 3.224 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Cement ☐ Absent	
Descripció: Constitueix la continuació tant del camí ramader dels Emprius com del camí de Sant Segimon per pujar al Matagalls. És un camí històric amb una gran tradició.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Lliors	
Número: 17 [21]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ MapaRegió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), cadastre vigent	
Inici: Camí de Cerdans	Final: Límit del terme (Arbúcies)
Recorregut: El camí arrenca del camí de Sant Hilari i condueix al camí de Vilarmau, amb el qual coincideix fins que l'abandona per enfilar-se al Collet de Palomers, on surt del terme en direcció a Lliors.	
Longitud: 2.532 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És l'antic camí de Lliors.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Santa Fe	
Número: 18 [22]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre antic (1957), cadastre vigent; Mapa de Catalunya (1894); MTN (1942), Tolosa (1998)	
Inici: Camí del Pla de Montfalcó	Final: Carretera GIV-5201
Recorregut: Arrenca del camí del Pla de Montfalcó i s'enfila al camí de Santa Fe, que travessa, acabant a la carretera GIV-5201.	
Longitud: 541 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És una variant històrica del camí de Santa Fe.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de les Paitides i del Pla de Montfalcó	
Número: 19 [24]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader [comprèn una curta secció del camí ramader de Viladrau a Hortsavinyà]	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), Cadastre antic (1957), Tolosa (1898), Cadastre vigent	
Inici: Carretera GIV-5201	Final: Viladrau
Recorregut: El camí arrenca de la carretera GIV-5201, passa pel veïnat de les Paitides, accedeix al barri del Pla de Montfalcó, baixa per dessota Rosquelles, travessa la riera i s'enfila a Viladrau, on acaba.	
Longitud: 3.200 m	Amplada: 3,0-5,0 m
Tipus de ferm: ☒ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Camí veïnal que accedeix a diverses masies i al barri del Pla de Montfalcó. La secció principal del camí està pavimentada amb asfalt. Una segona secció és de terra.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública (parcialment)	
Notes: Camí parcialment pavimentat amb manteniment municipal.	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Vic a Sant Segimon	
Número: 20 [29]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Mapa de Catalunya (1894), cadastre antic (1957), Tolosa (1998), cadastre vigent	
Inici: Carretera GI-520	Final: Camí de Viladrau a Sant Segimon (L'Erola)
Recorregut: Té dues arrencades a la carretera GI-520, després travessa la riera de Sant Segimon i segueix en direcció a la Sala, Can Gat i l'Erola, on enllaça amb el camí de Viladrau a Sant Segimon (camí 03).	
Longitud: 3.453 m	Amplada: <2,0
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És el camí històric de ferradura de Vic a Sant Segimon. És un camí profusament documentat.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Collformic	
Número: 21 [30]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☒ Mapa del Montseny (1924) ☒ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: López Cortijo (1989), Tolosa (1998)	
Inici: Límit del terme (Coll de Font Pomereta)	Final: Límit del terme (Pla de Cincsous)
Recorregut: Camí carener que connecta el Coll de Font Pomereta amb el Pla de Cincsous.	
Longitud: 1.605 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Es tracta d'una curta secció d'un camí ramader molt més llarg i constitueix l'enllaç del camí de Viladrau a Sant Segimon i el Brull amb Collformic, des d'on s'accedeix a moltes altres localitats del Vallès.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes: Camí ramader no classificat. Se'n desconeix l'amplada consuetudinària.	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de les Casiques	
Número: 22 [33]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre vigent	
Inici: Les Farigoles	Final: -
Recorregut: El camí arrenca de Viladrau (Les Farigoles) i condueix a la carretera GI-520.	
Longitud: 137 m	Amplada: 3,0-4,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció:	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de les Farigoles	
Número: 23 [34]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapadel Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Cadastre vigent	
Inici: Carretera GI-520	Final: Les Farigoles
Recorregut: El camí arrenca de la carretera GI-520 i condueix al barri de les Farigoles.	
Longitud: 1.170 m	Amplada: 3,0-4,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Camí veïnal que proporciona un accés directe a la carretera.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí vell de Vic per l'Estrany	
Número: 24 [35]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☐ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☒ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: Amillament (1951), Tolosa (1998)	
Inici: Viladrau	Final: Carretera GIP-5251
Recorregut: El camí inventariat correspon a una curta secció de titularitat cadastral pública d'un camí més llarg que arrenca de Viladrau i s'enfila a Coll de Ciders, segueix en direcció a Can Batllic, passa per l'Estrany i baixa a la Noguera on actualment desemboca a la carretera GIP-5251.	
Longitud: 157 m	Amplada: <2,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☐ Terra ☒ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: D'acord amb Tolosa (1998) és una variant del camí ral de Vic.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☒ Pública [momés la secció inicial]	
Notes:	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí del Vilar	
Número: 25 [37]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader	
Fonts documentals: ☒ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☐ Altres:	
Inici: Límit del terme (Taradell)	Final: Camí ral de Vic
Recorregut: El camí entra des del terme de Taradell i enllaça amb el camí ral de Vic.	
Longitud: 90 m	Amplada: 3,0-4,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: Es tracta d'una secció molt curta d'aquest camí que ve de Taradell i accedeix al Vilar a través del Camí Ral de Vic. És el camí antic de Taradell al Vilar.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes: Camí ramader no classificat. Se'n desconeix l'amplada consuetudinària.	

Inventari de camins municipals de Viladrau	
Nom: Camí de Puig-l'agulla	
Número: 26 [39]	Data: Juny 2013
Naturalesa del camí: ☒ Domini públic	
☒ Camí ramader	
Fonts documentals: ☐ Minuta municipal (1928) ☐ Mapa Regió del Montseny (1912) ☐ Mapa del Montseny (1924) ☐ Artur Osona (1893-1899) ☒ Altres: López Cortijo (1989)	
Inici: Camí ral de Vic	Final: Límit del terme (Sant Julià de Vilatorça)
Recorregut: Arrenca del camí ral de Vic, segueix la carena de Puig-l'agulla i surt del terme en direcció al santuari del mateix nom.	
Longitud: 1.104 m	Amplada: 3,0-4,0 m
Tipus de ferm: ☐ Aglomerat asfàltic ☒ Terra ☐ Ferradura ☐ Ciment ☐ Absent	
Descripció: És el camí vell de Puig-l'agulla i de Sant Julià de Vilatorça.	
Títol: ☒ Possessió immemorial	
Titularitat cadastral: ☐ Pública	
Notes: Camí ramader no classificat. Se'n desconeix l'amplada consuetudinària.	